

Gülücük Hatun

- şiirler -

Yayın Tarihi:

18.09.2024

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

GülücüK Hatun

Eserleri:

Anlatamıyorum

Orhan Veli Üstad yazdığında,
Anlatamadıklarını anlatmış...
Birbir, satır satır...

Ben ise anlatamıyorum...
Ansızın boynuna sarılmak istediğimi,
Gözlerine bakarken sana neler söylediğimi,
Elin elime değse yüreğimin kanatlanıp gidişini,
Ve dünyadaki herşeyin de biz insanlar için olduğunu..

Sevmek nedir deseler belki bir şiir yazabilirim,
Belki de kimbilir bir resim çizerim.
Ama bunların hiçbirisi yerini tutmaz bilirim,
Ben sana bakarken gözlerimdeki tutkuyu ve haykırışı..

Sana sarılmak ve haykırmak isterim;
Evet bunu ne çok isterdim..
"petek gözlümsün.." derdim
Ama bunu ben, bir de Allah'tan başka,
Ne sen bilirsin,ne de sokaktaki kedi..

Sokaktaki kediler benden daha şanslı,
Onlar çekmiyorlar ya benim çektiğimi..
Aşk bu sanırım, tüm kapıları çarpıyor bir bir yüzüme,
Bugünlerde ben kimim bunu ben de bilememekteyim.

Anlatamıyorum bilirim,
Ateşte unuttuğum yemek mi dersin
Yoksa sabahlara kadar uykusuz geçen geceleri mi?
Senin ismini sayıklamamak için uyumadığımı da bilir misin?

Gerçi sen koça bir hainsin!
Çaldığın yüreğimin ne çektiğini de hiç bilmezsin.
Bilemeyecek, anlamayacak kadar saf da değilsin ya,
Neyse işte sana kötü söz demeye de dilim varmıyor,
Kıyamam sana, anlasan bilsen kimbilir ne derdin..

Anlatamayıp da kıvrandığım saatler..
Ve kimselere anlatamadıklarım...
Kendinle övün bunlar hepsi senin eserin..
Şarkılar,şiirler,satırlar ve saatler..
Yakıyor içimi bir bir,
Başka gözlerle buluşmasın yalvarırım ne olur gözlerin..

Anlatamıyorum..
Gücüm yok..
Anlatamıyorum..
Okadar cesur değilim..
Seni sevmeye cesaret ettim,

Ölüm bile gözümü korkutmuyor bukadar..
Ama seni kaybetmek..
Benim için demektir ki son nefesim..

Beni öldürmek istersen,
Aynı şeyleri söyle birdaha,
Birdaha öldür beni defalarca,
Başkalarını yalvarırım yanımda bir daha anma!

Anlatamıyorum,
Birdaha sevmek tövbesi versem..
Anlatamıyorum..
Aşk yorgun düşürdü beni..
Seni ilk görüşümden beri..

ANLATAMIYORUM...

GülücüK Hatun

Aşk ve Umut

Aşk, umudun diğer yarısıdır,
Sen benim öbür yarım...
Aklımdan çıkarıp atamadığım,
Hayatım,anılarım,
Umudum ve yarınlarım..

Umut, derdimin tek devasıdır,
Aşkın gönlümün en derin yarasıdır,
Bugünler de, Seda'nın en büyük hayali,
Sadece Deniz'e kavuşmaktır,

Aşk umudun diğer yarısıdır...
İkimiz bir elmanın yarısı,
Geçirdiğimiz o gecenin en güzel anısı,
Yüreğimi çaldığın o an'dır!

Aşk umudun diğer yarısıdır...
Uzak olanı yakınlaştırır,
Aşk korkuyu ve uzaklığı aşandır,
Kimi zaman ürkek, kimi zaman mahzun,
Umut, aşkın tek ilacıdır.

Gözden irak olan gönülden irak olur derler,
İnanma,
Öyle olsa, günlerdir neden bu aşk sarhoşluğum,
İnanma vallahi,
Bu koca bir yalandır! ,

Aşk umudun diğer yarısıdır,
Umut, aşkın tek ilacıdır...
Hayaller aşıkları ayakta tutmak için vardır,
Ne olur başkasının olma,
Bir gün sana kavuşmak hayali,
Tek hayalim, yüreğimin tek ilacıdır...

Yanında olsam beni kollarınla sarar mısınız?
Tek bir saniye daha olsa bile,
Ömrümü feda ederim o an için,
Bir ömrü uğruna feda edilecek bir an,
Ne denli değerli artık anlar mısınız?

Aşk umudun diğer yarısıdır,
Umut,aşkın tek ilacıdır,
Gün geceyi kovalarken,
Ve geceler hain, geceler sensiz ve sessiz,
Senden uzakta ne haldeyim,
Tek tesellim,bende ki resimlerin,
Ağladığım yalan,
Gözlerimden süzülen yağmur damlalarıdır..

Aşkıım...Umudum..Sen benim diğer yarım...
Senden ayrılırken, yaşadığın şehirden,
Bir yarımı bıraktım da gittim,
İşte tüm bu mısralar,
Tıpkı diğerleri gibi,
Yine aşkıım,
Sana'dır...

Gülücük Hatun

Aşkı Ateşle Kor oldu..

Güneş batmak üzereyken nasıl Eros heybetli duruşuyla tüm Tanrıların arasında en heybetlisi, en güçlüsü ve kadınların en tutkun olduğu Tanrı olarak duruyorsa ben de demin gün batımında, Güneşin son ışıkları camdan yüzüne vuruyorken seni işte öyle gördüm.

Aşkı ateşle daha bir alevlendi. O anda zamanın durmasını ve sadece seni o anın hiç bitmemesini izleyerek seyretmek istedim. Sen, yıllarca beklediğim insan olduğumu o anda işte sadece o anda anlattın bana, yine sadece sana ait olmam gerektiğini de.. Herşey, herkes kısacası tüm hayat, o anda benim için gözümün önünden silindi. Sadece SEN kalıverdirdin belleğimde. Bir saniye ya da kimbilir iki saniye seni doyasıya izledim. Meğerse öyle susamışım ki sana. Sana aşık olduğum ilk günden bu yana, karşısında susuzluktan öldüğüm ama küçük avucumu doldurup da bir damlasını bile içemediğim bana hayat verecek olan su gibiydin... Seni kana kana, doya doya içmek üzereyken, bir damla bile içemedim.

Sana aşık olduğumu yazmaktan, düşünmekten, hayatı sadece senin gözlerinden ibaret olarak algılamaktan yoruldum..

Demin tüm hayatımı, tüm yaşamımı bir anda bir kıvılcımla birkez daha değiştirdin SEN. Birçok şarkı var ve bir çok şiir içinde 'SEN' kelimesi geçiren..

Benim hayatımın anlamı, yaşamımın özü oluverdin 'SEN'.

Benim şiirlerimsin SEN.. Dudaklarımda belli belirsiz olan nağmelerimsin SEN..

Daha önce aşkın böylesine yakıcı olduğunu bana ilk defa öğretensin SEN.

Sana bu kadar yakınken, sana dokunamayacak kadar da uzak olduğum şu anlarda, canımı bile senin uğruna hiç düşünmeden verebilecek kadar sana yakın olduğumu bana anlataşın SEN.

SEN benim diğer yarımısın. Hayatta belki de hep aradığım.. Bundan sonra belki de SEN bilsen ve anlarsan seni böylesine tutkuyla sevdiğimi işte bundan sonrası tüm renkleri, tüm şekilleri ve tüm sesleri bir anda senin için değiştirmeyi göze alan benim için değişecek belki de.. Ama sebebi ve sonucu her ne olursa olsun, ve ben şimdilerde umursamaz bir tavırla, yanından geçiyorsam da, ve kaçırıyorsam da gözlerimi senden çoğu zaman, aslında içim başka söylüyor, yani yüreğim bir başka..

Seni çok seviyorum..

Bunu gözlerine bakarak söylemeyi çok isterdim.. Zaten sen, eğer bir iki satırını okursan anlarsın, bilirsin ki ben seni seviyorum.

Aşkın ateşle kavurdu kül etti yüreğimi.

Neden seviyorum seni?

Ne sebep olursa olsun,
ve neye mal olursa olsun sonucu

Seviyorum seni...

Yüreğim bir yangın yeri,
içim titriyor seninle aynı havayı bile soluduğumda,
gözlerimiz buluştuğunda,
sorma şu zavallı yüreğimin halini..
başka bir şey isteme benden anlatamam ki,
tek bildiğim çok sevdiğimdir seni..

Gülücük Hatun

Aşkım Kadıköy

Ben bugünlerde Kadıköy'ü seviyorum...
Sebebini ben de bilmiyorum.
Eğer sorarsanız doğrusu,
Daha önce nereleri sevmiştim,
Hatırlamıyorum!

Balık pazarından geçmeyi,
Tezgah nöbetçisi kedileri görmeyi,
Baharat kokusunu içime çekmeyi,
Ve, ben bu zevki, başka hiçbir yerde bulamıyorum.

Değişmez buluşma yerleri,
Ya 'Haldun Taner Sahnesi',
Ya 'Altıyol Boęa Heykeli'.
Ařıklar bekler buralarda sevdiklerini,
Yazı, kışı dört mevsimi,
Buraları, Kadıköy'ün en gözde yerleri...

Gülücük Hatun

Bir Büyü'dür Aşk...

Bir Büyüdür "AŞK"...

Güneşli bir sabah uyandığında aşık olmuşsundur. Gece uykusunun verdiği mahmurluktan mı yoksa yüreğinin yorgunluğundan mı bilinmez her yerin ağrıyor gibi yerinde doğrulmakta bile zorlanırsın. Tenin sıcacık, saçların omuzlarından aşağıda dağınık bir halde, kendine ne yaptığını anlamaya çalışırsın. Her şey farklı, eski anlamını yitirmiş yeni bir anlam kazanmıştır şimdi gözünde... Bir süre yatakta kalakalırsın, daha önce yüzünü hiç görmediğin bir adamı, nasıl olur da bu kadar çok düşündüğüne, kalbinin onun için çok daha hızlı attığına, sana bir kerecik sarılması için hayatta belki de her şeyden vazgeçebileceğine şaşarsın.

Bir büyüdür Aşk! İnsanın kendine yaptığı en tehlikeli büyü... Saatleri, günleri hatta sana ait olduğunu sandığın ve aldandığın tüm hayatını ve hayatındaki renkleri bir anda tam tersine çevirebilecek kadar güçlü bir büyü!

İlk aşk sabahı kalktığında yalnızsındır... Aşık olduğun senden çok uzaklarda, senden bihaber, yaşamını sürdürmektedir. Kim bilir belki de bir başkasıyla yatağını paylaşıyor, aynı bardaktan su içiyor, aynı işyerinde çalışıyor veya hayatına bir yön vermek amaçlı, kendince "doğru kişiyi" arıyordur, ve ne yazık ki senden bihaber, günler birbirini kovalıyordur.

Aklından bir an bile çıkmayanı, tutkuyu, aşkı, şevkati ve sevgiyi, hayattan beklediklerinle ve çabaladıklarınla tanıştırdığında kıskanırlar birbirlerini... Hayat paylaşamaz seni.. Sevdiğin adamın umurunda değildir belki ama sorumluluklar ve zorunluluklar biryanda, asla söz geçiremediğin yüreğin ve tutkuyla sevdiğin adam diğer yanda hayat seni bir o yana bir bu yana çekiştirmeye başlar. Fırsatlar yaratırsın kendince, ona ulaşmaya, yanında olmaya, ona dokunmaya, bir saniye daha fazla gözlerinin içine bakmaya, ve gözyaşlarını yüreğine akıtarak, defalarca "seni ne de çok sevdim bir bilsen ah! " demeyi bile denemek için yalvarırsın defalarca Tanrı'ya...

Bir büyüdür Aşk... Ve tıpkı paylaşıldıkça daha fazla anlamlanan her şey gibi, Aşk da paylaşıldıkça, karşılık buldukça daha da değerlenir, daha da büyür, daha da alevlenir ve en nihayetinde bir tutku oluverir Aşk... Biter derler senin için Aşk... Yüreğinde o ilk heyecanı, o ilk dokunuşu, o ilk öpüşü ve sıcaklığı asla kaybetmeyenler için daimdir, ve aşkla bağlı olan asla unutmaz... Reddedilse de, elinin tersiyle itilse de, gururu kırılrsa da, her şeye rağmen aşk unutturmaz ve aşık olan unutmaz... Unutursun nasılsa derler, yol yakınken dönelim derler, öyle basittir ki sıcağın tokken acıkını, sağlıklıyken hastayı anlamamak.. nasılsa tüm bunlar işte, aşktan korkan, aşka inanmayan da aşık olanı anlamaz... Basit sevdalar peşinde koşar, sıradan, her zaman ki gibi, kurallarla donatılmış, herkesin övgüsünü kazanmış standart paketlenmiş sevdalardır onun müdavimi olduğu.. Meçhule gitmekten korkar, sevmekten korkar, sevilmekten de korktuğu kadar, her şeyi kadar'larla ölçer, mantık arar, aşkı da matematikselleştirir, içselleştireceği yerde...

Oysa ki adı üstünde; "Aşk" işte... Nerede, ne zaman, insanı nasıl bir haldeyken yakalayacağı ve ne hale getireceği meçhuldür, kimbilir belki de en güzel yanı da bu'dur, aşık olunan şanslıdır ama aşık olan daha şanslıdır.

Ne yazık şu paketlenmiş standart sevdaların müdavimlerine! O heyecanı, o isteği, o tutkuyu, aşık olduğu insan için dünyayı bile değiştirmeye kalkanları asla

anlamaz...Korkaktır. Oysa aşık olan korkmaz... Kuralları, düzeni, yaptırımları tanımaz...Ve ne ilginçtir ki dünyada biz insanlar için "Buluş ve İcat" diye nitelendirdiğimiz onca şey hep bir aşk uğruna keşfedilmiş, şartlar aşk için zorlandıkça ortaya çıkmış yenilikleridir.

Graham Bell'in telefonu icadından sonra ilk hattı sevgilisinin evine çekmesi, ve "ALO" sözünün sevgilisinin baş harflerinin kısaltılışı olması, ünlü kimyager Madame Curie'nin sırf aşık olduğu Pierre'ini kaybettikten sonra ona verdiği sözü tutmak için bilimsel araştırmalara devam etmesi sonucunda radyoaktiviteyi keşfi... ve uzayıp giden liste...Aşk uğruna biz insanların dünyayı değiştirebileceğimizin kanıtlarıyla dolu bir liste...

Aşk bir büyüdür! Edebiyatta, görsel sanatlarda, tarihte ve hatta politika da bile yerini almış, hep içimizde, hep bizimle yeşeren bir duygudur...Aşık olan korkmaz, kaybedeceği bir şeyi olmadığını bilir, aşkı uğruna dünyayı bile değiştirecek kadar mücadele gücüne sahip olduğunu hisseder.

Hissetmektir Aşk... Aşık olduğu insanı beş duyusuyla algılamaktır. Ah aşk...Gurur bırakmaz insanda...gözyaşı bırakmaz göz pınarlarında... Sabrı öğretir Aşk...Sabretmek ne içindir bilmediğiniz halde sabredersiniz..Kimbilir belki kumsalda masum bir yürüyüş, yağmur altında bir fincan kahve eşliğinde yapılacak bir sohbet, yoldayken içinizden geldiği için sevgilinin yanağına kondurulan küçük bir buse...sabretmek ne içindir bilinmez ama Aşk asildir...ve aşık olanı iyice asilleştirir...

Sizden başka hayatta her şeye inanmanızı ve tüm zorluklara göğüs germenizi sağlar. Aşk din,dil,ırk tanımaz...Esmer bir tende de bulursunuz aşk kalıntısını, mavi bir gözde de, tüm kutsal kitaplarda telaffuz edilmiştir "Aşk"...

Etiketi yoktur

Aşk'ın...Kadın,erkek,yaşlı,genç,zengin,yoksul,zeki,aptal,bekar,dul,güzel,çirkin,müslüman,hristiyan...

Etiket konulmaz Aşk'ta..Aşkın asaletine yakışmaz, samimiyetine yaraşmaz böyle etiketlemeler Aşk'ın...

Aşk başlı başına çizilmiş bir resim,yazılmış bir şiir, bestelenmiş bir konçertodur. Aşık olana o resmi çizmek, şiiri mısralamak, konçertoyu bestelemek düşer...Aşık olunan ise kaçmakla meşguldür hep...Ya da başka bir deyişle hayatın en güzel duygusundan korkmakla, yeter sıfatlar aramaya, aşkı yaşamaktan daha çok, fon hesabı yapar gibi,aşkın hesabını yapmakla meşguldür.

Bir büyüdür Aşk! İnsanın kendisine yaptığı en tehlikeli büyü... Saatleri, günleri hatta sana ait olduğunu sandığın ve aldandığın tüm hayatını ve hayatındaki renkleri bir anda tam tersine çevirebilecek kadar güçlü bir büyü!

Bir büyüdür Aşk... Hayat zalimdir, kısadır ve adil değildir... Bunca kötülüğün, savaşların, yıkımların, olumsuzluğun ve gözyaşının arasında, onca külün içinde parıldayan değerli bir taş gibidir Aşk... Küle de batsa, çamurla da sıvansa, değerinden ve anlamından bir şey yitirmez Aşk... Doğru insana aşık olmak, atılan her adımı düşünerek atmak, aşkı maddi değerlerle yoğurmak,aşka ait, Aşk'tan olan değildir...Yalandır tüm bunlar...Samimi değildir...

Bir büyüdür Aşk! İnsanın kendisine yaptığı en tehlikeli büyü... Saatleri, günleri hatta sana ait olduğunu sandığın ve aldandığın tüm hayatını ve hayatındaki renkleri bir anda tam tersine çevirebilecek kadar güçlü bir büyü!

Aşk çeşitli şekillerde ve renklerde bulur insanları...Bir üzüm bağında, bir nehir kıyısında, kalabalık bir metropolde, belki de her şeyden uzakta bir dağ evinde... Hatta son yılların olmazı denilen,gerçekliğine inanılmayan ama aşık olduğunda doğruluğu itiraf edilen sanal alemde bile bulur yakalayiverir insanı...Kimi zaman kırmızıdır aşkın rengi, bazen pembe, bazen beyaz..ve kimi zaman da yas tutturur, siyaha bürünür Aşk...

Tarih boyunca nice büyük komutanlar, hükümdarlar, krallar ve kraliçeler Aşk'a yenik düşmüş,sınırları aşklarından daha büyük ve kudretli imparatorlukları yönetirken gösterdikleri kudreti ve iradeyi, aşık olduklarında, Aşk'a ve aşık olunana karşı gösterememişlerdir. Çünkü onlar da bizler gibi birer insandılar... Bir yürekleri ve sevmek güdüleri vardı. Gözyaşları ve aşk kaderlerinde vardı!

Savaş meydanlarında gözlerini kırpmadan, düşmanlarının kafalarını kılıçla kesen imparatorlar, geceleri aşık oldukları kadınların yanlarında, savaş meydanlarındaki zaferlerinin gururunu taşımak kadar yenilgilerinin utançlarını ve zayıflıklarını da kendilerine aşık olan kadınların sıcak göğüslerine kafalarını yasladıkları zaman, kadınları onlara şevkat ve aşkla dokunduğu zaman unutmışlar ve teselli bulmuşlardır.

Aşk böyledir işte... Yüreği hasta ve yorgun koyar bazen...İlacı bellidir...Kimi zaman imkansız da olsa, eğer aşık içmişse yüz-ü kasesinden aşk şarabını sevdiğinin yüzünden, o sarhoşluk yeter de artar ona...Günü gecesi geçmez sevdiğini düşünmeden...Acımasız olan aşkın kendisi değildir.İnsanların tutumu aşka yakıştırılır...Aslında acımasız olan insanlardır... Hiç bir suçu günahı yoktur canım Aşk'ın...

Ya sonunda hüsrana varsa Aşk'ın... Susmayı ve mahzunluğu da öğretir size Aşk...Sessizce çekip gitmeyi,aşık olduğu insanı içinde taşıyarak ve göz pınarlarında zor sakladığı göz yaşlarında tutarak,çekip gitmeyi de bildirir size Aşk... Çok şeyler yaşatır, çok yazdırır, çok beste yaptırır Aşk...Bir yolculuktur Aşk...Başı bellidir de sonu bilinmez bir meçhuldür Aşk...Korku sevmez, korkağı sevmez Aşk...

Her Aşk kendi içinde bir masaldır... Gerçeklerde aranır ama aslında yaşanırken yazılan bir masaldır. Sonunu yazan da yine bu Aşk'ın kahramanlarıdır. Ayrılık kadar kavuşmak da olsa Aşk'ta... Aşkın kendisi asla bitmez, yok olmaz ve tükenmez! Aşık olan asla unutmaz... Uzaklaşsa da yüreğine sakladığından... Susmaya başlasa da, varlığından daha çok yokluğunu çizmeye başlasa da bu aşk tualine zarif hareketlerle, bir yolculuktur ya Aşk... O uzun yolculukta iki kişi olmak yerine tek başına devam etmektir Aşk! Aşık olanın bir gözleri gitmez aklından aşkının, öpüşlerini de asla unutmaz....Bir iki cümlecik de olsa konuşulanları tekrar eder durur defalarca her gün...Birlikte geçirilen anları,hafızasına kazır ve hatırlar an be an... Zarif bir çiçeğin buz gibi soğuktan tüm bedeninin buz kesmesi misali, seven yüreğini,aklını,duygularını,aşk yetisini dondurur,unutmak için boynu bükük,terk eder bu Aşk sahnesini...

Kimi zaman boynu bükük, tek başına kalmayı kabullenmektir Aşk... Hayata yalnız başına "Ben Varım" diyebilmektir... Aşık olunan insan, başka tenlerde, başka gözlerde, başka kokularda arar "Aşk"ı...Sahte,paketlenmiş,korkak,ama onaylanan,övülen,tek düze yaşamlarda kendini kaybetmeyi yeğler, aşkta kaybetmektense kendini...

Aşık olan tiyatro da, şiirde, müzikte,tangoda,şarapta ve romanlarda kaybolarak bulur teselliyi...Ama şunu hiç unutmamalı ki,başka tenler, başka öpüşler,başka bakışlar...Asla yerini alamaz aşık olan için gerçek aşkının...

Nasıl sen, yosun ve iyot kokuyorsan ve sedefli parıltıların varsa bakışlarında, aşkta

"Aşk" gibi kokar... Şehvetli, tutkulu, romantik, cesur, dürüst ve lavanta kokar, ışıltıyla bakar...Aşk'ını hep gülümseyerek buruk anar...

Ve bir büyüdür Aşk! İnsanın kendisine yaptığı en tehlikeli büyü... Saatleri, günleri hatta sana ait olduğunu sandığın ve aldandığın tüm hayatını ve hayatındaki renkleri, bir anda tam tersine çevirebilecek kadar güçlü bir büyü!

Son sözleri yazdırır Aşk... Kimbilir bir "Elveda"nın son satırları bu ve belli ki, bu apaçık "Aşk"...

Bir büyüdür "Aşk"... Bozulması asla istenmeyen bir büyü;

"AŞK"...

Gülücük Hatun

Bugünlerde Aşk..

Bugünlerde Aşk...

Aşk, buram buram baygın kokusunu yayarken buralara, ıhlamur ağacı misali, sen hiç de oralı değilsin bu mevzuu ile ilgili..

Bildiğini ya da anladığını sanmıyorum ama artık çok da umrumda da değil senin bunu anlaman ya da bilmen biliyor musun?

Aşk burada da sen oralı değilsin bu aralarda..

Seni geçmişimden bugünlere kadar taşımışım da benliğimde,haberim yokmuş meğerse..

Hayallerimde,içimde ve küçük yüreğimde hep saklı tuttuğum, hep hayalini kurduğum senmişsin de, ta ki seni sevene, sana aşık olana kadar, ve senin aşkın bana acı vermeye başlayıncaya kadar bilmiyormuşum ben seni..

Bir bahar sabahı sevmeye başladım seni..

Hiç ilgisi yokken, hiç aklıma nereden geldiğini bile bilmeden, gözlerin geliverdi gözlerimin önüne birden..

Yolda yürüyordum, dudaklarımda belli belirsiz bir şarkı..

Bakışların geldi aklıma.. Duruverdim tam yolun ortasında!

Sağımdan solumdan geçen araçlar delicesine korna çalmaya başladılar..

Hatta içlerinden birisi, 'Aşık mısın be! ' diye bağırınca anladım, benim için olan anlamını..

Neden gözlerini hatırlamıştım?

Neden aklımdan çıkmıyordun?

Neden sensizken bile konuştuklarımızı, seni ve havadan sudan şeylerin bile seninle konuşulduğunda benim için ne kadar önemli olduğunu düşünüyordum?

Yerden bana eğilip bir taş versen demek ki benim için ömür boyunca saklanacak bir elmas olacaktı o..

Senin bana vereceğin en ufak bir sevgi gösterin, kimbilir beni o gün en şen çocuklardan bile daha mutlu yapardı..

Bir güzel sözün beni o gün dünyanın en mutlu insanı ederdi..

Ama sen, kendi dünyanda, bu dünyaya başkalarını ortak etmeyecek kadar korkaksın!

Bir korkağı sevmenin neresi güzel diye soracaksın gün gelecek belki de karşıma dikilip...

Neden ansızın gözlerin geldiyse aklıma yolun ortasında..

Ve neden her geçen gün senin aşkınla mum gibi eriyorsam ben..

Neden sen de bunun farkındalığıyla bana acı çektiriyorsan..

Neden senden vazgeçemememin ve sana kavuşamamanın ihtimalleri dönüp duruyorsa aklımda her zaman...

İşte sebebi O dur seni sevmemin.. SEN..

Bir ihtimal bile olsa..

Azıcık,ufacık, küçücük bir ihtimal..

İşte geceleri aklımda dönüp duranlar bunlar..

Her gece saatler birbirini kovalıyor..

Önce akrep yelkovanı, sonra tam tersi ya da işte her neyse..

Çok da umrumda değil artık..

Bir gün kaç saat ve bugün günlerden ne?

Hangi aydayız ve ben kimim..

Sen bana yaşama umudu verdiğin kadar,

Beni çökertiyorsun da..

Ama doğru tüm bunların suçlusu sen değilsin..

Keşke biraz cesur olsaydın..

Ve benim kadar bilebilseydin aşkın kıymetini..

Keşke beni de..

Benim seni sevdiğim kadar seven birisi olsaydın..
Artık ben 'Senin beni sevebilme ihtimalini' seviyorum..
Ve kimbilir belki de;
'Sen sandığım şey belki de benim yüreğimdir! '

Gülücük Hatun

Bugünlerin Şiiri

Bugünlerde kendimle dalga geçiyorum!
Ama biliyorum ki ben bunu hakediyorum,
Aşık olmak benim neyime,
Şimdi bir güzel cezamı çekiyorum.

Bugünlerde kendime gülüyorum!
Yok Dostlar üzülmeysin,
Henüz delirmiyorum.
Yürek yaram var, tuz basıyorum.
Bugünlere, ben dahi, dayanamıyorum...

Bugünlerde Orhan Veli okuyorum.
'Beni bu güzel havalar mahvetti' diyorum,
Bir bahane lazım ya bu yüreğe,
Onu ben, bende değil,
Bir başkasında, yanlış yerde arıyorum.

Bugünlerde yağmura, sık sık tutuluyorum.
Sokaklarda başıboş dolanıyorum,
Halimi görenlere ise,
Ders olsun diye,
Gözyaşlarımdan hatıra ediyorum...

Bugünlerde çok sık yazıyorum.
Aşık oldum diye ben, bana kızıyorum.
Söz geçirebilmek nafile, bu deli yüreğe.
Bugünlerde şişenin dibini ben, aramadan buluyorum!

Hala akıllanmadın mı deli yürek?
Beni bu hale koymaya ne gerek?
Bugünlerde kendime,
Bu soruları binlerce kez soruyorum...

Bugünlerde dünü ben, mumla arıyorum.
Bana geri dönsün diye Allah'a yalvarıyorum.
Tek çarem Juliet'i öldürmek,
Yoksa zaten Romeo geri gelmeyecek...

Gülücük Hatun

Çocukluğum Olmak ister misin?

Birgün beni ben olduğum için sevecek olana...

Seni çocukluğum gibi seviyorum... Çocukluğu da sevmiştim çünkü bir zamanlar,sonradan anlıyorum... Yerli yersiz döktüğüm tüm gözyaşlarımı,bebeklerimin orasını burasını boyamayı, elime tutuşturulan bir paket çikolatanın benim için dünyalara bedel olduğunu da, sonradan anlıyorum... Seni sevmeyi de saklayacağım içimde biliyorum,tıpkı çocukluğumu sevdiğimi,çocuk olmayı sevdiğimi kendimden bile sakladığım gibi... Kendime bile itiraf edemiyorum seni sevdiğimi...Bak...Çocukluğum beni terk etti... Hiç baktı mı gözümün yaşına? Seni sevmekten korkuyorum, sen de terk ediverirsin diye bir gün beni...

En çok, bahar sabahları, ozaman ki evimizin bahçesinde kir pas içinde kalıncaya kadar oynamayı severdim. Vukuatlarım da olmaz değildi elbet... Mahallelinin benden illallah ettiği gerçeğini hala söyler dururlar ailedekiler... Dövdüğüm,orasını burasını yumrukladığım çocuklar elleriyle gözlerini ovuştura ovuştura ağlayarak, annelerine şikayete giderlerdi de beni,ben en çok bu son sahneyi severdim... En çok burada heyecan duyar, kaçmak için kendime yer arardım...Çünkü artık birilerini paralamak,tekme tokat erkek çocuklarıyla toz toprak içinde boğuşmak cazip gelmiyordu bana... En son, sen iyi bir kızsın,benimle çikolatalami paylaşmak ister misin diyen bir çocuğu dövmekten vazgeçmiştim...Korkusundan mı yoksa gerçektende beni iyi bulduğundan mı bilinmez,işte ozaman vazgeçmiştim sokaktaki komşu çocuklarını paralamaktan...Böylece ben de dayak yemekten kurtulmuştum,dayak attığım kadar... Yanaklarım,dizlerim,dirseklerim,heryerim yara içinde kalır, saçlarım da uzun olmasa kimse beni kız çocuğuna benzetmezdi... İşte ilk ozaman kız çocuklarıyla evcilik oynamaya heves etmiştim...Ve,beni iyi bir kız olarak gören,bana paylaşmanın kutsallığını ilk kez o anda hissettiren o küçük çocuk, ilk aşkım olarak benim tarihime altın harflerle ismini yazdırmayı başarmıştı...Ama asla sonuncu olamadı...Keşke onun kadar saf,masum,iyi yürekli birisi son olsaydı... Sen son olacak mısın? Bana iyi,uslu bir kız olduğumu tam seni paralarken değilde bir anda,aniden,hiç yeri değilken söyleyecek misin? Dudaklarımda yaramaz ve çocuksu bir gülümseme ifadesi yaratmak isteyecek misin? Kimbilir,bu satırları okuyacak mısın?

Sen... Çocukluğumu özlediğim kadar,seni de özlememi isteyecek misin?

Çocukluğum olmak ister misin?

Gülücük Hatun

Denize Doğru

DENİZE DOĞRU...

Gün ışımak üzere...Saat sabahın dördü...Tenim yarı sıcak yarı soğuk,gözlerim yarı uykulu yarı mahzun ve kirpiklerim ıslak...yol alıyor yüreğim denize doğru...Seher vakti olmuş olmasına da vakit, uyku nedir bilmiyor yorgun vücudum...aklım yol alıyor denize doğru ve Deniz aklımdan çıkmak bilmiyor..

Bir an değiştiriveriyor insan hayatını... Sadece bir an! Geçmişinizde ki tüm sevgilerin ve sevgililerin yalan olduğunu, tüm mücadelelerin, hayat kavgasının, sevgi yerine nefretin, mutluluk yerine hüznün, bir gülücüğün yerine gözyaşlarının ve kavuşmanın yerine ayrılığın da şu kelebek ömrü hayatlarımızda ne denli yersiz, anlamsız ve boş olduğunu bir kez daha vuruyor yüzümüze hayat...

Ilık bir meltem dağıtıyor saçlarımı ve gözyaşlarım yol alıyor denize doğru... Ayaklarım çıplak, kumsalda yürüyorum denize doğru... Nereye ve neden gittiğimi bilmeksizin yüreğimin sesini dinliyorum ve hayatıma dinlediğim bu sese göre yön vermeye çalışıyorum...

Daha önce hiç üşümediği kadar üşüyor yüreğim... Öylesine terk edilmiş, sahipsiz ve sessiz buluyorum ki yüreğimi bu sefer... Sanki bir parçasını attım da denize, kalbim kırık ve parçalanmış, kalbim üzgün ve sersefil diğer yarısını arıyor,ve ben hiç bilmediğim bir yöne,yol alıyorum denize doğru... Beni ne bekliyor,neden gidiyorum bilmeden,sadece ömrümün geri kalanında pişman olmamak için hayattaki tüm kuralları,gelenekleri,yaptırımları,insanların "ne düşüneceklerini" bir kenara bırakıp, sevdiğim adama doğru, bir meçhule, Denize doğru yol alıyorum.

Artık biliyorum ki, ben bu zamana kadar hiç kimseyi ve hiçbir şeyi böylesine tutkulu ve böylesine içten sevmemişim... Hiçbir şeyin ve hiç kimsenin benim hayatımda böylesine derin bir etkisi olacağını, hayatımdaki tüm dengeleri alt üst edeceğini,ve denizdeki gel-git'lere rağmen bir gün kendimi Denizin kollarına kayıtsız bir şekilde bırakacağımı biliyorum.

Tüm bu bildiklerim bir yana, bir gün sevgili oğluma vermem gereken bir öğüdüm olması gerektiğini de biliyorum artık... Ona mal mülk bırakmaktan daha çok, hayatta bilgiden başka kutsallığı olan bir şey daha olduğunu söyleyebilirim artık... O da "Sevgi"...Tutkuyla sevmek...Karşılıksız ve çıkarsız sevgi...

Ona ne olursa olsun sevgisi ve bilgisi için gerekirse dünyanın diğer ucuna gitmesi gerektiğini ve sevgisinden,sevdiğinden ve bilgisinden asla vazgeçmemesi gerektiği öğüdünü bırakacağım vasiyet olarak....

Bundan bir otuz ya da kırk yıl sonra nedenlerle ve acabalarla büyük bir pişmanlıkla uyanmak istemiyorum sabahları... En azından o "bir an"ın benim hayatımda ki tüm anlamları anlamsızlaştırdığını, tüm renkleri değiştirdiğini ve yüreğimin sevmekten asla korkmayacağını öğrendiğimi bilerek ve dudaklarımda bir gülümseme ile uyanmak istiyorum sabahları...

Geceleri eğer sevdiğim adam yanımda olmazsa, her ne şekilde olursa olsun,resmiyle avunacağımı,güzel gözlerini,kırılmış saçlarını ve tenini resminden defalarca öpüp,bundan bir otuz yıl sonra da onu seveceğimi biliyorum.Yani yine yol alacağım Deniz'e doğru...

Tenim buz kesti...Gözyaşlarıma hakim olamıyorum yine.. Akrep yelkovanı kovalıyor ya benim içimde saatler,günler geçmek bilmiyor. Yüreğim onu nasıl sevdi ben de bilmiyorum. Zaten aşkın formülü olur mu? Tıpkı caretta yavruları yumurtadan çıktıklarında iç güdüsel olarak,yaşamak ve yeni bir yaşam için yol alırlar ya denize doğru,işte ben de yeni bir yaşam için,içimi saran sıcaklığıyla yol alıyorum, bir yaşam ve sevilme umuduyla Denize doğru...

Her gece gözlerimi kapadığımda uçsuz bucaksız bir mavilik kaplıyor rüyalarımı,derinlere,binlerce fersah derine dalıyorum,ve korkusuz,umut dolu ve aşkla yol alıyorum denize doğru..

Gabriel Garcia Marquez'in Yüzyıllık Yalnızlık isimli eserinde,roman kahramanı sevdiğini tam ellibir yıl bekliyor! Bugünlerde popüler t.v kanallarından birinde izlediğim bir dizi de ise, dizinin başrol kadın kahraman sevdiği hatta evlenmek üzere olduğu adam nikah günü onu bırakıp gitmesine rağmen,tam yirmi yıl bekliyor,bir gün gelecek umuduyla sevdiği adamı! Ellibir yıl ömrüm olacak mı, hatta bırakın ellibir yılı, yirmi yıl ömrüm olacak mı bilemiyorum ama gerçek aşkın,gerçek sevginin,ve kah roman kahramanının kah dizideki kadın kahramanın sevdiklerini neden bunca yıl,gözlerine bir başka göz değmemecesine,inanarak,sabırla beklediklerini şimdi ben de anlıyorum.Gerçek aşk sizi pençelerine bir almaya görsün, hayattaki önceliklerinizi,hayallerinizi,projelerinizi bir anda altüst edip,hayatınızın ortasındaki o kocaman eksene yerleştiriveriyor 'sevgiliyi' hayatınızın tam ortasına ansızın,sizin hiç beklemediğiniz bir anda...Ve başlıyorsunuz yol almaya bu sır dolu sevgi denizine doğru...

Bırakın bir haftayı, iki gün haber alamayınca buğu bakışlı sevdiğimden, dünya dar oluyor bana... Ne gece uyku giriyor insanın gözüne, ne de uyumak istiyor insan... Kendimi dalgaların sesine,denizin mavisine,ve nefesinin sıcaklığına bırakıveriyorum hayal de olsa bu anlarda ve sonunun ne olacağını hiç düşünmeden,tüm varlığımla yol almak mücadelesi veriyorum var gücümle Deniz'e doğru...

Bu yol zorlu bir yol... Ama aşkın o tatlı ve rahatlatıcı aroması dolaşmaya başladığımda damarlarımda, sevdiğim adam yanıbaşında olduğunda, ben de satenler içinde,sevdiğim adamın teninin sıcaklığında buz gibi soğukta, sahipsiz kalmış yüreğimi ısıtırken, ister istemez sevdiğim adamın tenindeki tuz tadı dudaklarımda, bu zor,yalnız ve soğuk gecelerin hepsinin acısını çıkarıyorum... Yol almışım denize doğru...dudaklarımda belli belirsiz bir miço türküsü... Bir ömrüm var onu denize verdim, bin ömrüm daha olsa, küçük bir kız çocuğu gibi eteğimde biriktirir tüm sevgilerimi,aşkımı, şevkatimi ve sabrımı, döküverirdim denizin serin,sığ ama güvenli sularına...

Yol alıyorum Deniz'e doğru...
Dudaklarımda mısralanmış kelimeler,

'Çıktığın yolda, bugün, yelken açık, yapıyalnız,
Gözlerin arkaya çevrilmeyerek, pervâsız,
Yürü! Hür mâvilğin bittiği son hadde kadar! ...

İnsan, âlemde hayâl ettiği müddetçe yaşar.'

Gülücük Hatun

Denizin Gümüři

Ben seni sevdikten sonra
Denizin gümüřünü mavisinden çok sevmiřim
Anladım...
Çocukların umarsız masum kahkahaları
Ne denli şen yaparmış bir yanı yaralı insanları
Anladım...
Heybeliada'nın parke taşlı kaldırımları,
Kasım ayının bir soğuk akşamı,
bařta sevda varken yürünürse,
Uşütmezmiş ki meğer hiç insanı,
Anladım...
Üsküdar'ın nazlı kızı Kız kulesi,
Kanlıca sahilinin asi dalgalı denizi,
Trabzon'un bordosu ve mavisini,
İçi sevda dolarsa insanın,
Hepsinde bir mana bulurmuş
Anladım...
şimdi senin gönlünde yođum artık belli ki,
Benim sözüm ise sana dediđim ilk günkü gibi,
Hep geçerli ...
Gerçek aşk düşerse bir gün gerçekten yüreğe,
Gitmek nedir bilmezmiş,
ANLADIM...

Gülücük Hatun

Diyorum ki

Diyorum ki bir gece,
Mesela o gece olmuş meğer bu gece
Gelmişsin sen penceremin altına,
Şarkılar, türküler ah daha neler neler,
Ben uyku sersemi sen aşkından bir deli,
Diyorum ki mesela yani...

Diyorum ki bir mevsim,
Sensiz bana kış belli ki her mevsim,
Hadi olsun ilkbahar veya yaz ve hatta kış,
Sanki sen yokken ne önemi var ki...

Diyorum ki çiçekler açsa,
Güneş sarmaş dolaş kalsa bulutlarla,
Bir erik ağacının altında bir sen bir de ben,
Masal bu ya,
İşte yani canım öylesine,diyorum ki...

Bir gün ellerimiz kavuşmuş,
Kapkaranlık bir kış bahara dönmüş,
Senin sevdan belli ki başına vurmüş,
Bir elin belimde bir elin saçlarımda...
Hani olmaz ya,
Ya olursa...
Diyorum ki ...

Gülücük Hatun

Hangimiz Daha Deli?

Buraya ne yazacağımı bilmez,
Ve hatta kalemi bile tutamaz olmayı,
Ŗimdi delicesine yazmaya tercih ederdim.
Ŗoracaksın biliyorum,
Meraktan çatlırsın yoksa,
Niye mi?
Kollarından sıyrılıp da,
SarhoŖken Ŗiir yazmak ne mŖmkŖn,
AŖk sarhoŖluđu var,
E bir de gelmiŖiz baksana, ŖiŖenin dibine,
Hala bir de Ŗiir yazmamı mı beklemektesin?
AnlaŖılan sen, benden de delisin!

GŖlŖcŖk Hatun

Hayal Gücü ve Çiçekli Bahçeler

Günümün büyük bir çoğunluğu iş yerinde geçiyor hepimiz gibi.. Hayat mücadelesine dalmış bir şekilde çoğu zaman kim olduğumu, neleri sevdiğimi, neleri sevmediğimi, neler yaşamak istediğimi bile unutuyorum.. Ancak son günlerde kendimi dinleme fırsatı bulduğumda, hayatımda bulunan bir çok şeye sevgiyle, sabırla baktığımı ve hayal gücümün de yadsınamayacak kadar bana yardımcı olduğunu gördüm. Şu anda çalıştığım ofiste masası camsız bir mekanda bulunan tek kişi benim.. Dört yanım duvarlarla çevrili... Ne saatten haberim oluyor ne de dışarıdaki hava durumundan.. Kapının önünde dört duvar arasında bir yerde masam benim. Halime çok şükür ki ya bu da olmasaydı düşünceleriyle gelip gidiyor aklım beş adım sonrasındaki dev camlara ve doyumsuz İstanbul güzelliğine..

Biryandan da iyi ki de bu manzaraya karşı oturmuyorum dalıp dalıp giderdim herhalde diyorum kendi kendime.. Ama okadar da boğucu ve sıkıcı ki oturduğum yer anlatamam size.. Biryandan burada konum olarak bulunmamam gerektiğini geçiriyorum içimden, bir yandan da farkında olmak istemiyorum bu düşüncelerimin... İşimi severek yapıyorum, çocukluğumdan beri bana ne verilirse severek, sabırla yaklaştığım gibi.. Ama keşke masamın yanında en azından dışarıyı görebileceğim bir camım, denizliğine de güneşi görebilecek minik bir mor meneksem olsaydı! Şimdilerde ışığı yüreğimden gözlerime yansıtıyorum.. Ve ara sıra ofisin içinden dolaşırken dönüp bir saniye de olsa camdan dışarı bakabiliyorum..bu bile beni mutlu ediveriyor!

Mor meneksem yok çünkü onu yaşatabileceğim bir cam da yok masamın yanında.. Hayal ediyorum kimi zaman, buz gibi rüzgarın esişini.. Yağmurun yağışını, güneşin batışını.. Hollanda'da ki eşsiz bucaksız lale bahçelerini getiriyorum çoğu zaman gözümün önüne.. hayal edebildiğim kadar seviyorum ve sevebildiğim kadar düşünüyorum çok sıkıldığım zamanlarda. Keşke demek istemiyorum ama keşke diyorum bugünlerde.. Keşkelerim okadar çok çoğaldı ki... Üzüldüğüm beni kıran, beni inciten insanlar biryandan, biryandan da kendimle bu kadar barışık olmam neden diye kızıyorum kendi kendime. Bugünlerde henüz bahar gelmedi İstanbul'a.. Bahar gelmedi ama aşk esmeye başladı bile soğuk İstanbul sokaklarında. Soludukça havayı, aşk üşütüyor dudaklarımı. Nefesim ısıtıyor aşkın rüzgarını.. Kendime engel olmaya çalışıyorum. 'Düşünme Onu! ' diyorum kendi kendime defalarca.. her sabah her akşam ve her dakika.. Ancak ben sensiz hiç olamam ki diye geçiriveriyorum içimden.. Kimbilir yoksa tekrar mı aşık oluyorum?

Aşk dudaklarımı üşütüyor..

İstanbul sokakları baharı bekliyor.

Ben sensiz hiç olamam ki derken..

Aşk zamanın rüzgarında savruluyor.

Rengarenk çiçeklerle dopdolmuş bir manzaraya bakıyor masam.

Denizi, kuşları, ağaçları,

İstanbul'un karşı konulmaz güzelliğini gösteriyor bana..

Bu hernekadar ruya da olsa..

Benim masam denize bakıyor...

Ve ben mutlu oluyorum hayal kurdukça..

Gülücük Hatun

Hepsi ve Hicbirisi

Şimdi tüm bu satırlar... Ait oldukları kişi tarafından istemeyen oldular..
Silmeye elim varmıyor. Hepsi benden yansımış şeylerdi buraya.. Hepsi benim gerçek hislerimdi..
Silmeye elim varmıyor ama bir yanda da gururum var..
Söyler misiniz ne edeyim ben?
Silmeliyimiyim yoksa sadece hiç yaşanmamış ve sevilmemiş gibi davranıp, yoluma mı devam etmeliyim?
Ben bunca satırla ne etmeliyim?
Ben kendimi nasıl hissetmeliyim? Düşünmek istemiyorum bunu artık. En azından rahatladım, üstümden ağır bir yük kalktı.. Aşkın ağırlığı, aşkın yükü bunca zamandır sırtımdaydı.. Bu yük üzerimden kalktı evet ama bu artık sevmeyeceğim demek olamıyor maalesef ama yine de ben bu satırların sahibine ilk bakışta aşık olmuştum..
Sonu hüsrarla bitse de.. Bu satırları silmeli miyim?
Bilmiyorum...
Bir iki satır yazıp da söylemişsiniz bana aşk neden bu kadar acı veriyor insana?

Gülücük Hatun

Mektuplar..

Geçmişte unutmaya kıyamadıklarım var... Tozlu raflara veya çatıkta bir dolaba tikiştirmediklerim.. Benimle bir ömür boyu yaşayacak anılarım ve kahramanlarım.. Bugünü gönlü rahat ve gönlü şen olarak yaşamak için, güneşli bir günde, kendimi belki de ilk defa yargılamaksızın tüm anılarımı bir mukavva kutuya tikiştirip bir çöp kamyonunun arkasına fırlatmak istiyorum.

Bana yazılanlar ve benim yazdıklarım. Onca sayfa.. Onca satır.. Gözyaşlarıyla mürekkebi bozulmuş sayfalar, ruj sürüp dudak izi çıkardığım yeni aşkların heyecanının kokusunun üzerine sinen mektuplar..

Öyle çok mektup vardı ki yazılan... Bana yazılanlar genellikle 'Güzel Gözlüm' diye başlıyordu.. Ya bir defterimin arasında buluyordum tesadüfen ya da montumun iç cebine sıkıştırılırdı.. Mektubu bulduğum anlarda hemen döner etrafıma bakınır, bunu yapan o haylaz gönüllüyü bulmaya çalışırdım ama hiç bulamadım.. Gözlerime bakmaya doyamadığını kara kalem çalışmasıyla her mektupta bunu bana hatırlatan o cıvı cıvı yüreği hiç bulamadım. Tanıma şansım olmadı, olamadı.. İki sene boyunca sürdü mektuplar.. Her açtığımda nane kokusuyla karışık bir çiçek kokusu gelirdi burnuma.. İç ferahlatan bu koku, aldığım mektuplarla özdeşleşmişti benim için artık..

Yazanın ellerinin değdiği o kağıda, ben de beni böylesine çok sevdiği için defalarca dokunur, Onu anlamaya, hayal etmeye çalışırdım...

Bir gün yalnız, okul bahçesinde oturup gazete okuyorken, defterlerim hemen yanımda üstüne oturduğum kaldırımdaya duruyordu.. Birden bir sıcaklık hissettim yüreğimde ve defter sayfalarım bir bir açıldı rüzgarla.. ve bir mektup daha.. hemen kalkıp sağıma soluma bakındım.. bu sefer kurutulmuş bir dal gül ve yine 'Güzel Gözlüme' mektubunu buldum...

Bu son mektubuydu..

Çok acı çektiğini ama reddedilmekten korktuğu için böyle yaşamayı seçtiği aşkımızı yazmıştı.. Her günümü, her dakikamı biliyordu.. Ve beni çok seviyordu.

Kendisine böylesine tutkulu bir aşkı yaşatmaya neden olduğum için bana çok teşekkür ediyordu. Son satırlarıydı.. İnsanın en güzel yılları olan üniversite yıllarında iki sene aynı mektuplar düzenli olarak geldi bana..

Şimdi okul bitti çoktan, iş hayatında, gerçek hayatta bir mücadele içinde nefes alıp veriyorum işte..

Geçtiğimiz pazar günü... İstanbul dışında ki ailemin evine gittim..

Odamda, yatağımın altındaki mukavva kutu ilişiverdi gözüme...

Kutuyu açtığımda nane ve çiçek kokusu sarıverdi ortalığı..

Tutamadım gözyaşlarımı..

Koca bir kutuda yüzlerce mektup..

Hepsinde aşk.. Hepsinde şevkat ve hasret dolu..

Ben çok sevilmişim..

Çok sevilmişim..

Ama bunu hiç öğrenemedim..

Atmaya kıyamadım öylesine kutuyu kapatıp, eski yerine koydum.

Bir zamanlar haylazca yazdığım aşk mektuplarının hepsi 'AŞK' olarak geri dönüyordu bana ama ben sadece kahramanını tanıyamadığım mektupları sakladım.

Şimdi ise ben gizliden gizliye aşığım..

Mektup yazmıyorum, günüm, saatim onu düşünmeden geçmiyor.

Bunu söylemeye korkuyorum.

Onu kaybetmek korkusu ürpertiyor beni ve ben bunu göze alamıyorum.

Dün gece Onu rüyamda ölmüş gördüm..

Sabaha kadar ağladım rüyamda..

Ve sabah kalktığımda gözlerim şişmiş ve yastığımda sırlıslıydı..

Ağlamışım...

Ve şimdi belki de O da, nane ve çiçek kokulu mektupların sahibi gibi,

kim olduğumu asla bilemeyecek...

Onun yıllar sonra bir kutuda saklayacağı mektupları da olmayacak..

Ve çok severek kullandığım lavanta kokusu da sinemeyecek ellerine, benim tenimden kağıtlara sinip de..

Bu satırları okusa bile.

Öyle bir şimsekler çakıyor ki gözlerinde,

Her bakışında beni hayal alemine götüren,

Ve yüreğimi incitecek belki de bu bakışlar..

Kısacası,

Bu aşk gözlerimizde yaşanıp, asla telaffuz edilmeyecek..

Gülücük Hatun

Nerelere ...

Uyan Ey sevgili!
Uyan ki söyle bana ,
Ben senle nerelere gitsem?
Aç gözlerini, aç hadi bana kendini,
Aç ki yüreğinle yüzleştire beni...
Söyle manası derin, mahzun bakışlı sevgili,
Söyle hadi söyle ben sende nerelere gitsem?
Nerelerde kaldık biz seninle bu garip çağda ?
Ne yazmasını bildik dosdoğru ,ne de hakkıyla sevmesini ...
Ne olursun! Küsmeye dön güzel yüzünü bana sevgili,
Biz seninle nerelerin hayalini birlikte be yüreğimin bir'i?
Viyana, Paris, Londra derken..
Bir bakmışız birbirimizde buluverdik kendimizi...
Gitme...
Zaten sen, hiç bende,bensiz kalmadın ki...
Sevgilim... söyle...
Nerede bulmuştuk biz birbirimizi?

Gülücük Hatun

Rabelais'e Sorgu

Hey Rabelais!
'Gülümsemek insanlara mahsustur' dediğinde,
Merak ettim ne yapıyordun?
Dur tahmin edeyim,
Ya tarihe geçecek bir söz yaratma peşindeydin,
Ya şişenin dibinde geziniyordun,
Ya da sen de benim gibi terkedilmiş olacaksın ki,
İnsanlara yakışmayacak bir acıyla yüreğinde,
Hıçkıra hıçkıra ağlıyordun...

Gülücük Hatun

Sana

Öylesine çok sevdim ki seni,
Zaman kuş oldu, uçtu gitti,
Geriye sensiz bir tek ben kaldım,
Ümidimiz bir gün biz olmakla yaşadım,
Rüzgarla savruldu hayallerim ve saçlarım.
Sanma ki aşkım uçup gitti bu rüzgarla.
Ebediyen seveceğim seni, sen anlamasan da.
Nice aşklar yaşandı sensiz kaldığım bu İstanbul'da.
İlacım bir tek sensin bu çaresiz hastalık; aşkta.
Sebebi gözyaşlarım gözlerindir bu akşam da,
Elbet bir gün yüreğin insafa gelir bu hayatta.
Ve nedenini bu tutkulu aşkın neolursun sakın sorma.
İki satır yazıyorum sonra yüreğim dayanmıyor sensizlik acısına.
Yorulmak nedir sevmekten bilir misin?
Oysa sen bu kadar çok sevilirken, sevmeyi dener misin?
Razı olamıyor yüreğim satırları sensizlikle doldurmaya,
Uykularım kaçıyor geceleri, senin ismin sayıklanırsa,
Mum gibi eriyor zavallı yüreğim senin aşkının uğruna.

Gülücük Hatun

SEN'e..

Öylesine çok sevdim ki seni,
Zaman kuş oldu, uçtu gitti,
Geride sensiz bir tek ben kaldım,
Ümidimiz bir gün biz olmakla yaşadım,
Rüzgarla savruldu hayallerim ve saçlarım.
Sanma ki aşkım uçup gitti bu rüzgarla.
Ebediyen seveceğim seni, sen anlamasan da.
Nice aşklar yaşandı sensiz kaldığım bu İstanbul'da.
İlacım bir tek sensin bu çaresiz hastalık; aşkta.
Sebebi gözyaşlarım gözlerindir bu akşam da,
Elbet bir gün yüreğin insafa gelir bu hayatta.
Ve nedenini bu tutkulu aşkın neolursun sakın sorma.
İki satır yazıyorum sonra yüreğim dayanmıyor sensizlik acısına.
Yorulmak nedir sevmekten bilir misin?
Oysa sen bu kadar çok sevilirken, sevmeyi dener misin?
Razı olamıyor yüreğim satırları sensizlikle doldurmaya,
Uykularım kaçıyor geceleri, senin ismin sayıklanırsa,
Mum gibi eriyor zavallı yüreğim senin aşkının uğruna.

Gülücük Hatun

Senin için...

Seni, senli saatleri yaşamak ömür gibi,
Kana kana su içmek,
Sanki yeniden doğmak misali..
Ama..
Akşam olup da İstanbul'a emanet ettiğimde seni,
Beyoğlu'nda ki kırmızı tramvaya,
İstanbul'un incisi Boğaziçi'ne,
Eminönü güvercinlerine ve
Ortaköy sahiline,
Seni bilmediğim bir yere,
Bilmediğim insanlarla göndermek
Bana ölüm gibi..

Hangi sokaklardan geçiyor,
Hangi yollardan yürüyor,
Kimbilir hangi gözlere bakıyor derin gözlerin...
Ve ben sadece seni düşünmekle yetiniyorum her gece..
Hiç bitmeyecek yüreğimde senin sevgin.
Bu aşk bir muamma sadece..

Keşke beni de,
Seni benim sevdiğim kadar seven birisi sevse.
Gözlerin aklımdan çıkmak bilmiyor,
Gülüşün ve sesin..
Her an kulaklarımda çınlıyor.

İstanbul'da iki yabancı misali..
Birimiz bir yöne gidiyoruz,
Diğerimiz öbür yöne..
Seni avuçlarımdan akan su misali,
Damla damla gönderiyor,
Kana kana içiyorum.

Her akşam yıldızlar selamlarken gökyüzünde beni..
Bilesin ki,
Yıldızlar gökteyken, ben sana aşıkken..
Sen bambaşka bir yerde,
Kimbilir belki de başka biriyleyken..
Ben seni düşünüyor oluyorum.

İstanbul'da sen ve ben..
Biz olmadık..
Olabilme ihtimali hayaliyle ben...
Seviyorum seni!

Gülücük Hatun

Sevgiliye..

Dün ile bugün arasında ne fark var merak ediyorum?

Seni, daha dün kaybederim korkusuyla ağlamaktan bile korkarken, gözyaşlarımla yanaklarımdan süzülüp de beni terkediverirsin diye, bugün sabah oldu da, gün doğdu da ne değişti? Ne değişti de ben seni, sensizliğe yenik düşüp de bıraktım? Bıraktım diyemem... Diyemem hayır dilim varmıyor buna..Seninle ilk defa gözgöze gelmişken.. İlk defa akan bir çağlayanın serin sularına kendimi bırakmışçasına, gözlerinin serin sularında sonunu hiç düşünmeksizin yüzerken.. Ne değişti? Neden kalbim kırık ve ben neden sensizlikle anlaşma yapmak istemediğim halde bunlar geçiyor aklımdan? Yalvarırım bir iki kelime et bana.. Yalvarırım bir tek söz de olsa.. Konuş benimle. Bukadar çok severken, ki aşk acı veriyor bana, ne olursun sen beni sensizliğin hain kollarına bırakma..

Kötü de olsa iyi de olsa ismimi telaffuz et gözlerime bakarak bana.. Dışarıso soğuk, yağmurlu bir hava.. Ve sen gitmek üzeresin yürek kapımdan bana el sallayarak.. Nasıl da acıklı bir öykü bu benim, bana anlattığım bir bilsen.. Sesini özledim.. Bakışlarını desen öyle...Saklı tutmayı başaramadığım aşkımla başbaşa kaldık, sen de beni terkettin usulca.

Bu satırları okuyor musun bilmiyorum.. Kimbilir benim aşkımdan haberdar mısın onu bile bilmiyorum. Ama okursan bir son ver bu hikayeye olur mu? Bana bir şeyler söyle..Kendimi hiç böylesine çaresiz, böylesine üzgün hissetmemiştim. Takvim yapraklarından dökülen artık geçmiş ve işe yaramayan günler gibi hissediyorum kendimi.. Ya da sadece kılçığı kalmış bir balık gibi. Üstümü örtmeni istiyorum, beni korumanı, kollamanı..Saçlarım dağılırken bahar rüzgarında, nefesin saçlarımda.. Hayatta attığın her adımı düşünen 'SEN' in bir kez olsun benimle sonunu düşünmeden bu yola çıkmayı istiyorum. Benimle batmayı da çıkmayı da severek kabul etmeni istiyorum. Merak ediyorum da, gün gelecek evleneceksin.. Ve çok sevildiğini zannedeceksin. Bize bahşedilen 'bir ömrü' çok sevildiğini zannederek geçireceksin. Seni kim benden daha çok sevebilir merak edeceğim? Kim benden başka hiç düşünmeden canını senin için gözü kapalı feda edebilir? Böylesine çok severken, kim benim gibi can çekişebilir ki? Neyse bunların hepsi boş sözler öyle değil mi? İsimsiz bir mektuba da razıyım ya da bir cümlecik de olsa bu hikayenin sonuna. Bu hikayeyi farkında olsan da olmasan da ikimiz başlattık, şimdi sonunu ben getiremiyorum tek başıma, ihtiyacım var bu hikayenin sonuna.. Biliyorum ki mevsimler geçecek, ben yine seni seveceğim.. Aklımdan nasıl şimdi çıkmak bilmiyorsan, yine öyle karşımda olacak gözlerin. Sözlerim hep SEN'le başlayacak ve SEN'li bitecek ömrümün sonuna kadar.. Bunca nefret varken dünyada, ben seni böylesine çok severken ve ben sana böylesine tutkunken, ufacık bir sözde mi haketmiyorum ne olur söyle bana.

Sana yolladığım şarkılar,şiirler,resimler. Hepsi benden sana bir nefes. bir ses,hayatında olmasını dilediğim bir renk. Senin için ne ifade edeceğimi bilmiyorum,kimbilir sen beni sadece iyi bir arkadaş gibi görse de, yaşamdaki grileri kabul etmek gelmiyor içimden bir türlü. Beni ya tamamen bana bırak,ya da tamamen kollarına al beni. Sana her gece yatmadan önce bir mektup yazıyorum. Sana aşık olduğumdan beri her gece bir mektup. Burada yazılanlar hariç. Yollayamadığım onca mektup. Onca satır ve onca gözyaşı. Merak ediyorum da sen ben olsaydın ne yapardın acaba? Çaresizliğin kollarında kıvranarak gelseydin bana, önce seni sınıksız bağrıma basar, sonra ömrümün son nefesine kadar sana adardım hayatımı ve benliğimi. Bir mum yaktım dün gece yarısı.. Sabaha kadar başında seni düşündüm. Yazıyorum ama bu yazdıklarımın sonunu bile getiremiyorum. Seni sevmekten vazgeçemiyorum ama acı çekiyorum. Her gün, güne senli başlayıp, geceleri sensiz bitiremiyorum o günü çünkü sen hep benimle hep aklımdasın. Hiç umurumda da değil biliyor musun beni sevip sevmediğin.. Gerçek aşk karşılık beklemez derlerdi, doğruymuş. Beni de böyle sevenler oldu zamanında biliyor musun? Ben senin beni sevmeni de beklemiyorum ki. Sadece saçlarımı okşamanı, beni kollarına almanı, ve hiç konuşmaksızın gözlerimizin buluşmasını

istiyorum. Acaba ölüm döşğinde son nefesini veren bir hasta olsaydım bana çok görür müydün bunları?

Bilmiyorum..

Tek bildiğim seni gün be gün daha çok sevdiğim.

Ben sana tutkunum, ben sana aşığım. Bunları yazması öylesine kolayken telaffuzu neden böylesine zor olabiliyor ki karşıdayken.

Asla söyleyemeyeceğimi bildiğim tek gerçek belki de bu..

Benimle yürümeni istiyorum bu yolda. Beni göğsüne bastırmanı, saçlarımı okşamayı ve aşkın bulaşıcı olduğunu söylemeni istiyorum. Aşk bulaşıcıdır evet ve kimbilir belki de ölümcüldür..

Bugün seni dünkünden daha çok özledim. Bugün seni dünkünden daha çok seviyorum. Ayrılığı boşver. Ben ölümle olduğu gibi ayrılıkla da dalga geçenlerdenim. Ölüm Allah'a kavuşturur, ayrılık da beni sensizliğe.. Ve düşün ki bundan daha ne kadar sensiz kalabilirim ki?

Seni seviyorum. Anlıyor musun? Dilerdim ki tüm burada yazılanları sana, gözlerine bakarak anlatabileyim. Ama aşk zalim, aşk zorlu bir yol. Sensiz daha nasıl yaşayacağımı bilmiyorum ama önüme gelen ne varsa değiştirmeyi, hepsini senin uğruna elimin tersiyle bir kenara itmeye razıyım.

Ben seni işte bu kadar çok seviyorum!

Bir söz vardır hani; 'Fazla naz aşık usandırır' diye.. Ne aşıkı usandır ne de daha fazla acı ver..

Naz yapmak yakışır benim sevdiğime ama sen de biraz şu zavallı yüreğimi hak ver...

Sevdiğim duy sesimi,
Yüreğin bilir benim yüreğimi,
Telaffuza gerek yok burada ismini,
Bazen dil konuşmaz,
Gözler alır yerini.

Yüreğin benim için çarpmasa da,
Gözlerin başka gözleri arasa da,
Günler günleri kovalasa da,
Ben senden vazgeçmeyeceğim.

Bir gün geçmiyor seni düşünmeden,
Sensiz nefes alıp vermek ne mümkün bu bedenden,
Gönlüm şen olur bir haber gelse senden,
Ömür bitse de vazgeçmez Gülücük senden!

Dört mevsim, bir hafta ve yirmi dört saat
Sensiz geçer mi hiç bu hayat?
Aşk iki kişiliktir, senin de olman şart,
Ancak SEN olursan güzel bu hayat..

Gülücük aşkınla eridi tükendi.
Senin için bu aşkın hiç mi yok bir değeri?
Senin için nasıl da çarpıyor Gülücük'ün yüreği,
Gözlerine baktıkça oluveriyor o bir deli..

Bu satırlar son satırlar senin için..
Yürek istemez mi sen de bunları bilesin?

Ansızın kimbilir belki de bir cevap veresin,
Ve bu hikaye güzel bir sonla bitsin,istemez misin?

GülücüK Hatun